

alen; men der er Tale om Arealer, som iberegnet alle de Udgifter, der ere forbundne med deres Fremstilling, kun koste 3—4 Kr. pr. Kvadratalen.

Det er saaledes en økonomisk Fordel ved Forslaget, at det bringer et Aktiv frem, som i en længere Mærække kan forrente adskillige af de Millioner, som der er Tale om, at vi her skulle ud med. Smidlertid, disse Arealer tænkes foreløbig ikke anvendte til Banegaard, og denne begynder saaledes i Virkeligheden med et Areal paa 60—70 Tønder Land, og det er sikkert ikke for meget. At den dermed følgende Pladsforøgelse vil være økonomisk fornuftig, er utvivlsomt; man behøver i saa Henseende blot at se, hvorledes de nuværende Forhold ere paa Grund af den indtagne Banegaard, med de mangelfulde Rangeringsspor, med et Utal af Sporstifter, med Drejesivér, hvor man maatte sætte Sporstiftere. Hvor uheldige de Forhold, som deraf fremkomme, ere, behøves af saadanne Fakti, som at man daglig skal udveksle 5—800 Vogne, medens der kun er Plads til 345; hvilken unyttig Flytten frem og tilbage angiver dette ikke, og hvilken død Udgift repræsenterer det ikke. Er det ikke derhos ligesom frugtkomligt, hvad der er opløst, at naar et Tog er rangeret færdigt til Afgang paa den nuværende Banegaard med den knebne Plads, maa Toget deles i to Dele, fordi der paa Rangeringsporene ikke er Plads til det samlede Tog. Naar man staar over for saadanne Forhold, er det rigtigt at sige, at dette Spørgsmaal skal løses saaledes, at man faar god Plads. De Forhold som jeg her fremdrager med Hensyn til Godstrafikken, og som den ærede Minister ogsaa omtalte i Gaar, skrive sig fra 1888; siden den Tid er Godstrafikken vokset med 37 pCt.; for overhovedet at holde det gaaende har man saa i disse Aar maattet rangere om Matten, først nogle Timer og nu hele Matten. Men nu hjælper det ikke en Gang længer, det næste, der ligger for, kan blive, at man maa forlægge Rangeringen til andre sjællandske Stationer eller indskyde rene Mattog, og da kommer man til endnu langt større Udgifter. Man kan ogsaa komme til at gaa til, hvad der virkelig for Alvor har været paataent, at søge at faa den Trafik, som ønsker at komme til Hovedstationen, forlagt til Nørrebro Station og Frederiksberg Station. Man vilde da indskrænke Løstetiden paa Hovedstationen, men bevare fuld Løstetid paa de andre Stationer for at tvinge Trafikken paa Hovedstationen ud paa de andre Stationer. Saar man nu gennem en rummelig Station disse Hindringer bort, saa maa der deraf nødvendigvis følge en forøget Trafik og

altsaa en forøget Indtægt, men der vil tilfølge en formindsket Udgift. Jeg har i saa Henseende nævnet de mange døde Udgifter til Rangeringen; blandt disse kan ogsaa nævnes Udgiften til elektrisk Lys; langt mere behøver det dog, at man ved denne Natrangering staar over for baade dyrere og mindre nyttepræsterende Arbejde. Der er i det hele ikke Tvivl om, at de Forhold, en nu rummelig Banegaard frembringer, vil skabe mere Indtægt og paa væsentlige Punkter skaffe formindsket Udgift. Jeg har fremført disse Momenter, fordi vi ere et saa skeptisk Folkesæd. Det er saa sædvanligt, naar vi staa over for en Sag, at vi sige: Udgifterne ere visse, Indtægterne ere mulige, maakte sandsynlige, men lade sig i hvert Fald ikke bestemt paavise; derfor er det bedst at regne dem = 0 eller saa smaa, at det ikke er værd at tage dem med. Jeg vil dog haabe, at man ikke ved Behandlingen af denne Sag vil se alt for skeptisk paa Indtægterne. Jeg tror i det hele taget, naar man ser paa Spørgsmaalet, at det vil vise sig økonomisk fornuftigt at føre Forslaget igennem af de Grunde, jeg har nævnt, for det første, fordi man kan erhverve Areal i det hele og store ved Magelæg, for det andet, at man faar til Disposition den gamle Banegaards værdifulde Areal, og for det tredie, at man samtidig skaffer en god og i alle Henseender økonomisk heldig Banegaard og saa tillige faar andre Indtægter ad helt andre Veje. Jeg vil derhos ønske, at man efterhaanden vil komme til at se derpaa med de samme Øjne, som afdøde Folketingsmand Berg saa paa denne Sag. Da den forrige Gang var til Behandling. Da stod vi lige over for et Forslag, som involverede en Udgift af 12½ Mill. Kr.; han udtalte da, at hvis han stod over for en virkelig tilfredsstillende Løsning af Sagen, saa vilde han ikke gaa af Vejen selv for 20 Mill. Kr. Nu staa vi atter over for et Forslag, der sikkert er en god Løsning af Spørgsmaalet, og vi staa samtidig over for de 20 Millioner, jeg vil da haabe, at man ikke gaar af Vejen for dem. Det er dog ikke blot her til Lands, at en Banegaardsordning koster saadanne Summer, rundt i Udlandet har det medført ganske lignende Udgifter. Saaledes i Amsterdam, Halle, Hannover, München, Köln, Düsseldorf, Frankfurt, Breslau og Strassburg og andre Steder, alle Vegne har det gennemsnitlig drejet sig om lignende Summer. Jeg vil ikke tale om Byer som Berlin og London. I de Aar, hvor vi have debatteret dette Spørgsmaal, har Tyskland i det hele paa dets Løsning for de store Byers Vedkommende snart anvendt forholdsvis lige